

Doping spordis

Euroopa Parlamendi resolutsioon, mis käsitleb võitlust dopingu kasutamise vastu spordis

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Amsterdami lepingule lisatud deklaratsiooni nr 29 spordi kohta ning Euroopa põhiseaduse lepingu artiklit III-282;
 - võttes arvesse oma 7. septembri 2000. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta, mis käsitleb ühenduse tugiplaani võitluseks dopingu kasutamise vastu spordis¹;
 - võttes arvesse nõukogu ja nõukogu raames kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 4. detsembri 2000. aasta lõppjärelldusi dopingu vastu võitlemise kohta²;
 - võttes arvesse oma 7. septembri 2000. aasta resolutsiooni komisjoni aruande kohta Euroopa Ülemkogule, mis käsitleb olemasolevate spordistruktuuride kaitset ja spordi ühiskondliku funktsiooni säilitamist ühenduse raames (Helsingi aruanne spordi kohta)³;
 - võttes arvesse 5. märtsil 2003. aastal Kopenhaagenis vastu võetud ülemaailmset dopinguvastast koodeksit;
 - võttes arvesse 29. novembril 2004. aastal toimunud kultuuri- ja hariduskomisjoni avalikku kuulamist teemal "Dopingu kasutamine spordis: takistus sportlaslikkuse ideaali saavutamisel";
 - võttes arvesse kodukorra artikli 108 lõiget 5;
- A. arvestades, et 2004. aastal Ateenas toimunud olümpiamängudel avastatud dopingujuhtumite arv näitas taas, et dopingu kasutamine spordis on kahjuks endiselt tegelikkus, mille vastu tuleb võidelda;
- B. arvestades, et rahvatervis ja alaealiste kaitse on Euroopa Liidu prioriteedid;
- C. arvestades, et dopingu näol on tegemist tõelise rahvatervise probleemiga, mis puudutab kõiki spordiga seotud inimesi, sealhulgas noori ja amatööre, kes omandavad keelatud aineid näiteks tervisekeskustes ning üha sagedamini ka Interneti vahendusel;
- D. arvestades, et Euroopa aasta "Haridus spordi kaudu" edule peaks järgnema Euroopa Liidu tegevus spordis dopingu kasutamise kõikide aspektide vastu võitlemiseks;
- E. arvestades, et Euroopa põhiseaduse leping annab vajaliku õigusliku aluse, et planeerida ja ellu viia ühenduse tegevust spordi valdkonnas;

¹ EÜT C 135, 7.5.2001, lk 270.

² EÜT C 356, 12.12.2000, lk 1.

³ EÜT C 135, 7.5.2001, lk 274.

- F. arvestades üha suuremat survet sportlastele, kes seisavad silmitsi karmide nõudmistega ning meedia ja majandusliku survega;
1. rõhutab, et keemiliste suutlikkust tõstvate ainete kasutamine on vastuolus spordi kui sotsiaalse, kultuurilise ja haridusliku tegevuse väärtustega;
 2. märgib, et kuigi dopingu kasutamine on olnud ilmne kogu spordiajaloo vältel, on see tänapäeval võtmas uut ja veelgi ohtlikumat pööret selliste ainete nagu kasvuhormoonide ja erütropoietiini kasutamise ning vereülekannete ja muu sarnase tegevuse näol;
 3. tunneb muret profi- ja amatöörspordlaste füüsilise ja vaimse tervise pärast;
 4. rõhutab longitudinaalse sõltumatu arstlikku järelevalvet tähtsust;
 5. kutsus komisjoni üles astuma samme tõhusa kontrolli tagamiseks Euroopa Liidu välispiiril ning võitlema ebaseaduslike ainete kauplemise vastu;
 6. kutsus komisjoni üles rakendama tõhusat ja integreeritud poliitikat kõikides asjaomastes valdkondades, eriti rahvatervise, ennetamise, hariduse ning farmaatsiaalase uurimistöö vallas;
 7. kutsus komisjoni üles toetama pikaajalist teavituskampaaniat, et luua tõhus ennetuspoliitika;
 8. kutsus liikmesriike ja komisjoni üles tihendama koostööd Maailma Dopinguvastases Agentuuris (WADA), Euroopa Nõukogus ja Maailma Tervishoiuorganisatsioonis sellisel viisil, et see võimaldaks Euroopa Liidul tõhusalt tegeleda dopingu kasutamise ennetamise ja ohjeldamisega;
 9. kutsus komisjoni üles kaasama dopinguga seotud otsuste langetamisse kõiki spordist huvitatud pooli, et probleemiga tõhusalt tegeleda ning spordi ja füüsilise treeningu mainet parandada;
 10. kutsus komisjoni üles ergutama liikmesriikidevahelist kooskõlastamist, et arendada välja ühised tõhusad meetodid keemiliste ainete ja ühendite kasutamise kontrollimiseks ja kindlakstegemiseks võimlates ja spordikeskustes, mille sagedased külastajad on eelkõige noored;
 11. kutsus komisjoni üles tegema ettepanekut jätkata seitsmenda raamprogrammi raames uuringuid, mis käsitlevad erinevaid meetodeid dopingu avastamiseks ja ohjeldamiseks;
 12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, riiklikele ja rahvusvahelistele spordialaliitudele, Rahvusvahelisele Ratsaspordi Föderatsioonile (FEI), Euroopa Nõukogule, Rahvusvahelisele Olümpiakomiteele ning WADA-le.